

CẬP NHẬT: CHÙM THƠ CAO MỸ NHÂN – LOANH QUANH – THƠ & NHẠC – THƠ CẨM TÁC songquang

THƠ CAO MỸ NHÂN – LOANH QUANH

LOANH QUANH. CAO MỸ NHÂN

Trái non anh x□ làm đôi
Cho em một n□a đ□ r□i ăn năn
Bi□t đời ch□ những phù vân
Trái s□u, trái chín, cũng d□n rụng thôi

*

Hôm qua tha th□n trên đ□i
Nhìn v□ lũng cạn từng h□i nhớ nhung
Bi□t nhau tự th□a vô cùng
Xa nhau đã th□y mịt mù trùng quan

*

Đời mình là những dờ dang
Cuộc tình muộn vội mớ màng đó em
Thơ không ghi đợ nời niếm
Trong anh còn chút êm đềm thu chung

*

Với trời, với đợt mông lung
Với ta khăn áo nảo nùng biệt ly
Ô hay, " sinh ký tợ quy "
Níu thân nhau mợi sân si kiợp này

*

Thì thôi buông lợng vòng tay
Loanh quanh đã hợ t thág ngày cợa anh
Một đàn chim quý trên cành
Hoà ca điệp khúc tiợn trình miên man ...

CAO MỶ NHÂN

=====

ĐÁ ĐỢ MỢ HÔI. CAO MỶ NHÂN

*

Tượng đá đợ mợ hôi
Từng giọt thợm trên đợ t
Là quẽ hương đã mợ t
Một nợa trời lưu vong

*

Anh có biợ t gì không
Tình yêu buợ n như đá
Lệ dâng tràn quá khứ
Ngập tới bờ tương lai

*

Đá lợ lời đơn sai

Hãy tan ra mênh vụn

Đừng vụng vò phiến muộn
Khi khỏi thạch chia hai

*

Anh vồn nói với em
Nước mọt hoà rượu chát
Khỏi đau còn ca hát
Đá sỏi mòn trái tim ...

CAO MỸ NHÂN

===

THOÁNG ƯU PHIẾN. CAO MỸ NHÂN

*

Năm mới, trời cao, đất rộng
Hoa xuân nở dưới nắng đào
Ngủn thơ vươn xa cánh mộng
Bay vờ vời vội chiêm bao

*

Hỏi anh mùa xuân tái thối
Mỏi năm chảnh đẹp một lần
Sao đời có nhiều dâu bể
Đố người phôi gọi cỏi nhân

*

Đóa hoa sắc mầu bất tĩ
Trên bụi trường sinh khô khan
Giấu vào tâm tư lỗ dử
Mùa xuân thối hết hành trang

*

Dẫu xưa phai dỏn kẻ niệm
Mịt mù giây phút nhớ, quên

Tháng ngày mênh mông hò hẹn
Đã tan vào cõi ưu phi...

CAO MỸ NHÂN

===

XOÀI CÁNH ĐAM MÊ. CAO MỸ NHÂN

*

Trước lúc anh v
Có con chim khách
Xoài cánh đam mê
Bay qua ngăn cách

*

Ngoài song mây bay

Nàng vàng đ
Bóng chim m
Ngay trong t

*

Nghe tiếng hót xa
Lời chim thi
S
Người đã quên ta

*

Này con chim khách
Biết ai buồn không
Ta thường thóc mách
Hẹn sau mênh mông

*

Anh cũng như chim
Ta mãi mi
Trời bao la quá

Anh và trái tim...

CAO MỸ NHÂN

===

THÁNG BA HOA VÀNG – CAO MỸ NHÂN

*

Kali cuối tháng ba tây

Rừng hoa anh túc bên này đại dương

Tóc anh pha lộn khói sương

Chapa một thủa sực hương tìm vò

*

Từ đi gió nơi mây th

Đã tan theo nơi hoang mê tuyệt vời

Tháng ba hoa n khắp trời

Thương bông điên điên xót đời mộng mơ

*

Mười mười năm sống với thơ

Mai A nguyên vẹn tóc tơ thủa nào

Anh còn lạc giữa chiêm bao

Vn em ôm ấp nơi sâu xa xôi

*

Hai mươi lăm tháng ba rồi

Nhà phồn thê kô chia đôi lòng mình

Mông lung, bàng bạc, u tình

Đóa hêng vàng nhêc hành trình dờ dang ...

CAO MY NHÂN

Kính Quý thi hữu cêa VTLV và các trang blogs cbg & LP

Thi hữu CAO MY NHÂN là một nhà thơ không xa lạ gì với 2 trang blogs cbg& LP cêa chúng tôi. Những bài thơ xướng họa trên 2 trang này đều được chị vui vẻ đọc và gửi bài họa và cê 2 trang đều có bài đăng họa cêa chị.

Tuyệt nhiên lâu rồi không thấy chị đưa một bài xướng nào để chúng tôi họa đáp cho thân tình thi hữu .Riêng tôi cũng rất trông chờ thơ chị.

Hôm nay đọc trên trang thơ sê đặc biệt cêa VTLV thì SQ rất thích và thấy có những bài thơ cêa chị, thì biết rằng chị vẫn còn ưa thơ có làm thơ và cũng họa thơ cùng chúng tôi.Trong những bài thơ chị gửi cho VTLV sê này có những bài như Loanh quanh, thoáng ưu phiền , Đá để mề hôi...thì SQ rất thích bài thơ “ Loanh quanh” chị viết theo thể thơ lục bát với nhiều ý rất hay.

SQ xin chớp ý này và viết thành bài “ Lờn quờn” với cảm tác thành thơ “ trường thiên tứ tuyệt gửi đến quý thi hữu xem và SQ cũng mạn phép gửi đến 2 trang nhà LP & CBG để các thi hữu nơi này thường lãm và chia sẻ.Xin cảm ơn và chúc sức khỏe tốt cê mọi thi hữu

SQ

LỜN QUỜN BÊN ĐỜI

(Cảm tác qua bài thơ Loanh Quanh cêa Cao My Nhân)

(trường thiên tứ tuyệt)

Lặn quặn bên đời chuyện áo cơm
Mà nghe nõi nhục của căm hờn
Làm người chớ nhẽ hoài tay trống
Chẳng để lại gì với nước non ?!

*

Lặn quặn quanh năm với gạo tiền ?
Cuộc đời nhàm chán cứ triền miên
Non sông nầy sẽ về đâu nhẽ ?
Chớ nhẽ Sơn hà để đổ điên ?

*

Lặn quặn bên tình mãi dằng dang
Tình yêu đau muộn cũng mơ màng
Vong thơ không để khơi niềm nhớ
Góp chút hương tàn gọi bướm sang

*

Lặn quặn rồi ta cũng trở về
Nguyên sinh cát bụi của sơn khê
Biết đời nào khác phù du vậy
Đừng nhẽ làm chi chuyện náo nê

songquang

20250616